

Motion till riksdagen 2013/14:Kr322

av **Gunnar Sandberg m.fl. (S)**

Idrottens arbete mot dopning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över finansieringen av antidopningsarbetet och i dialog med idrotten se över problemet med ökande verksamhet och därmed ökande kostnader.

Motivering

Sverige har under många år i ett internationellt perspektiv ansetts vara ett av världens föregångsländer när det gäller arbetet mot dopning inom idrotten. Tyvärr har vi nu förlorat eller håller på att förlora den positionen. Detta beror på att anslagen till antidopningsarbetet inte skrivits upp i takt med ökade krav som ställs på de nationella antidopningsorganisationerna. Sverige har förbundet sig att följa dessa krav eftersom vi undertecknat Världsentidopningskoden och andra internationella överenskommelser inom bland annat Unesco och EU.

Anslaget till antidopningsarbetet uppgår idag till 26 miljoner kronor, varav 1,5 miljoner är stöd till Dopinglaboratoriet i Huddinge och 1,5 miljoner går till Dopingjouren. Återstår alltså 23 miljoner till antidopningsarbetet. Det motsvarar en dryg promille av idrottsanslaget på 1,7 miljarder. I ett nordiskt perspektiv satsar Sverige dessutom överlägset minst per invånare på att motverka dopning inom idrotten. Danmark som satsar näst minst per invånare satsar ändå drygt 35 procent mer än Sverige. Norge som satsar mest lägger nästan tre gånger mer per invånare på antidopningsarbetet än vad vi gör i Sverige. Förutom att Sverige inte klarar av en del av de krav som finns i Världsentidopningskoden på ett tillfredställande sätt har testverksamheten fått stryka på foten rejält.

I Ds 2002:4 ”Handlingsplan mot dopning inom idrotten” initierad av den dåvarande socialdemokratiska regeringen förslags en ökning till 4 500 prov

Fel! Okänt namn på

2005. Toppnivån nåddes 2004 när drygt 4 000 dopningsprov togs. Sedan har antalet prov minskat och närmar sig nu drygt 3 000. Det motsvarar en minskning på cirka 20 % sedan 2004 och är långt ifrån målet på 4 500.

3 000 prover är en kritisk gräns för Dopinglaboratoriet i Huddinge. För att vara ett av Världsantidopningsorganisationens ackrediterade laboratorier krävs att man genomför minst 3 000 analyser per år. Den gränsen kryper allt närmare. Att inte ha ett eget laboratorium i Sverige skulle få mycket allvarliga konsekvenser. Dels skulle det vara ett rejält tapp i kunskap samtidigt som möjligheten till forskning och metodutveckling inom antidopningsområdet mer eller mindre skulle försvinna. Dels skulle möjligheten för Sverige att arrangera internationella idrottsevenemang minska drastiskt.

I november 2013 håller Världsantidopningsorganisationen världskongress i Johannesburg, Sydafrika. Då beslutas om den nya Världsantidopningskoden som är det regelverk för antidopningsarbetet som länderna har att följa. Det finns all anledning att anta att det nya regelverket kommer att ställa ytterligare krav på de nationella antidopningsorganisationerna. Självklart måste Sverige leva upp till dessa krav, vilket torde vara omöjligt med dagens resursfördelning.

Stockholm den 3 oktober 2013

Gunnar Sandberg (S)

Christer Engelhardt (S)

Kristina Nilsson (S)

Marie Nordén (S)

Jasenko Omanovic (S)

Lars Mejern Larsson (S)